Írta: Drogos
2012. augusztus 15. szerda, 12:55 -

WÁÁ egy csomó Robotzsaru (Csíb) kíséretében, csomagokkal felfegyverkezve, a keskeny folyosón polifómot keresztbe átszuszakolva, csípóssal teletömött giroszt egyensúlyozva a harmadik kezünkben, érkeztünk meg az utsó kettő szabad helyre a vonaton.

Induláás, a vonat nem Váár, de Palota dee.

Nem láttuk, merre járunk, me háttal ültünk menetiránynak, cajmán, mért csak odafeléfele írjákki?

Szfv-on megkérdeztük, hol vagyunk mink vajóón, itt szálltak le a zsernyákok, mentek Videoton meccset nézni.

Aztán jól odaértünk Várpalotára, irány Inota, Baluval. A családi ház kerítésének a tetején előbukkant egy nnagy fehér szőrmók fej: ő Boci, a komondor, a spanja Pamacs, a kicsi fekete puli, éniskiakaroknéznimikorjöttökmábegrrr.

Hát, mi úgy bementünk, hogy meg se álltunk a kert végéig (najóegykicsit), onnan nyílnak a Motorozós Dombok, amiken jól fel/legyorsultunk a Fejmegnyújtós Husaberg hátsó ülésén, annyira, hogy Csíb úgy döntött, ő kiszáll a domb tetején, és a piros helyett kék tablettát kérte… Először aszittem szivatnak, DENEM. Csibu sántított, és annyi horzsolás volt rajta, hogy több volt a horzsolás, mint a nem.

Most micsináljunk?

Ittunk.

Jegelés, Diclac, ittunk, ittunk, jegelés, ittunk, jóccakát.

Reggelre Csíb sokat javult, tudott járni!! Virslis früstököt kaptunk, aztán bg-kulcsszerzés a Kecskés Embertől, kecskesimogatás, sisakbegyűjtés a Raktárbázison, kutyasimogatás, irány Tapolca, bevártuk Rezsőt, buszpályaudvar, gyerkőcbegyűjtés, úmilyenleszabgénúgyizgulóók, nemaragylekislányom!

A Kórház-barlang előtt kettéoszoltunk: Csíb ment a Tónéző Brigáddal, Rezső+Balu vezette a Kisvakond Szekciót, én mentem velük, aztán gyerekcsere. A bg vegyes fogadtatásra lelt, volt, aki bevárta lent a Végpont-Tót meggyönyörködős bátrakat, akadt, aki benevezett az Eksztrém Kiegészítő Túrára, én kissé irányított önkéntességgel kimaradtam az első körből, de aztán nem úsztam meg a másodikat, á, Balu nem hagyta, húdeszép csipkés szűk tekergős egy részen perisztaltikáztunk keresztül Babinéjni, „na, Rájennek egy hogy teccene? –aszondaná,*****ni fogtok ****ik, *******”, igen haha, úgynevezett Mogyorótlanító a hely neve, hát, nekem mindegy, eddig se vótt…

Gyerkőcök vissza a táborba Mindszentkálára, ahová némi kitérővel,
Sünimami-féle-gyors-eü-segítséggel, és Gitáros Tomival kiegészülve mink is megérkeztünk.

A sátraink helyét Mindenható TábVez Jenő a tábor végiben jelölte ki, Csíbbel már az első terepszemlekor kiszúrtuk a gumiasztalt, átvitt értelemben. Kettő is volt, állandó kertecharcok helyszíne, nemiste jössz, ajmá a 2 perc rééégleteeeeelt, a Laci nemmegyeeeel, pedig má rég nemővan, micsináljak most, erre aszonta neki egy felelősségteljes barlangászlány, hogy verje meg, és ezen úgy meglepődött, hogy abbahagyta a nyafogást.

Sátorállítás, szép volt, köszönjük a segítséget, Balu… (izé.. na…. rég is vótt és kínaiul is írták a útmutatót…)

Aztán jól leléptünk inni, abba a Könyvtárba, amit a Bakonyi Bicótúra is érintett, de Csíb hiába kereste a Dekoratív Hölgy Goblejnt Hímez a Nyelvével nevű képet, azt „biz eladták bazmeg- má elnézést”-mesélte a Kocsmáros, aki már egy másik dimenzióból komenikált velünk, tán ő a piros tablettát választotta.

Kiültünk, evvel a kedves Pultossal együtt, aki a Másik Asztalnál ülő lányának kajabált, hogy hozzon a mellettünk lévő boltból cigit Gitáros Tominak, ha má ott dógozik, és bárki jött a kanyarban (buszsofőr, hmcs, Bélabá), intett neki. Mikor az egyik Helyi Lakóós Asztaltársunk elkezdte a mobiljával túlzenélni a Másik Asztal Sebestyén Márta eszid etnópoppját, jobbnak láttuk lelépni.

Bekk tu Gyerektábor, ahol Sanyi saját természetfotóiból rendezett tökjó vetítést futrinkával, páva- /mások szerint pápa-szemes lepkével, szemhéjját bellülről bámuló pelécskével.

Aztán tábortűz, Tómi és Balu és a gitár, Mizu, Szájjelkismadár, Szőcsi Pegu (ennek mé csak a refrénje megy??), Feketeszén, Mutogatós, Üsdatenyered, Villámlikmennydörőőőg,és úgy beleéltük magunkat a Csíbbel, hogy odajött egy kislány megkérdezni: „te jól érzed magad?”

Aztán mostmáraztán mindenki ágyba lett parancsolva, mert másnap koránkelészet. Minket még meghíttak nemisegy, hanem kettő estimesére (Mátyás királyos, meg aztán egy fura nevű fickó várat épít… őőő), hazafelé baktatva még Csíb rábeszélt a gumiasztalra, aztán végül nem az Ugyemilyenjókissátor-Ez-ben aludtunk, hanem A Szabad Ég és 1.996.789.345.236.998.246.102 csillag alatt, mínusz 3, mert ezek lehulltak közben és csudáááás vóóót és jáááj minyá ránk esik!

Szombat reggel van, kijött 2 kislány, hogy „nézzen minket”, ezt nem is értettem. Aranyosan elbúcsúztunk, ha Judit nénin múlik, lesz még ebből közös bgászat, sztem… :)

Sisakokat visszavittük, Tómit kitettük, irány Bakonybél, ahová jó hamar ottvoltunk, ezért a

Szent-kútnál reggeliztünk, deszééép…. Eztán Fradi Kocsma, ahol már ott várt minket Val, Rájen, Frenk, WRÁÁÁÁ hurrá megin együtt. Átcsoportosultunk, a Geoládás Különítmény: ValCsíbRájen ment Kelta sírokat megtalálni, BaluFrenkDóri kicsit tovább autózva a Futómacskás-víznyelőbarlangot látogattuk meg. Éérdekes barlang, szép, és most nem volt annyira szomjas, mint szok lenni állítólag. Van benne egy kő, úgy hívják: Trabant, szépen ingott, mikor felmásztunk róla az aranyos Fentebbi Hágcsóra. Mert van Lentebbi is, én arról aszittem, hogy nem ér végig le, pedig csak régen másztam és az akna kinevetett kissé, aszonta Rogosbazmeg csirkelekvár vagyoll, szeddösszemagad. A természetvédelem pont hun mért úgy szerepel, hogy beomlott, vajóón? (nemmivótunk…)

Fent már vártak a többiek, irány a Vajda Péter kilátó, mellette egy Golf-emlékmű, amire azt mondják, hogy légtérellenőrző radarállomás. Höhö… naja. A piramisok meg szimpla sírhelyek, mi…?

Tyűűű aztán megnéztük az Ördöglik-zsombolyt, annyira széép! Kicsit olyan 7luk fíling. Ide mind lemerészkedtünk, olyan csudás, megegyeztünk, ide is visszajövünk, akkor már slósszal, hgoy végig tudjunk menni.

Hazamentünk, és nyáááám Balu-mami Aranka néni OLYAN vacsorát főzött nekünk! Palócleves és sokféle rétes! Estére társaságunk tovább gyarapodott, Blanka, FarkasAndi, Gyurma, Piszi is velünk bandáztak. Piszi elvitte Rájent egy körre. (…) NEMRÖHÖG!

Másnap irány Bátorkő, ahová vittünk sütnivalókat, nyáám, láttunk tóvá duzzadt mocsárot, szépséges sziklafalakat, nem is mentünk tovább, itt letáboroztunk, megcsudáltuk a várromot, szókincsünket bővítettük (lepityő, lutyfusz), aztán majdnem megáztunk, de kikerültük a esőt, lefelé a hegyről megvillogtattuk tájismereti/ földrajzi tudásunkat vice verza: az ott Ajka? nem, az ott a Baglyak.

Éppenhogy megérkeztünk Inotára, már BÁÁÁMM beért minket a vihaaar, kénytelenek voltunk kivárni, míg épp egy fagyievésnyi idő múlva szépen arrább vonul.

Val és Kicsi Sárga pedig HUSS hazarepített minket.

Köszönjük szépen Mindenkinek ezt a Csudás 7végét!

A rákövetkező hét elején kiderült, hogy Csíb megúszta törés nélkül, Hál Istennek.